

Sygn. akt IX Ka 124 / 13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Rafał Sadowski

Sędziowie - SO Lech Gutkowski

- SO Barbara Plewińska / spr /

Protokolant - st. sekr. sąd Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013 roku

sprawy **M. P.**

oskarżonego o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu

z dnia 28 grudnia 2012 roku sygn. akt II K 1375 / 12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż czyn przypisany oskarżonemu stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 3 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 124/13

UZASADNIENIE

M. P. został oskarżony o to, że w dniu 13 września 2012 roku około godz. 16:15 w G. przy ul. (...) w sklepie złomu usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia złomu w postaci styków srebrnych o wartości 256 zł oraz miedzi błyszczącej w postaci drutu o wartości 37,80 zł, czym spowodował straty w wysokości łącznej 293,00 zł, lecz kradzieży nie dokonał z uwagi na zatrzymanie go przez właściciela T. Z.,

- tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu, sygn. akt II K 1375/12, na mocy art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego M. P. warunkowo umorzył na okres 1 roku próby.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty sądowej oraz 90 zł tytułem wydatków postępowania.

Wyrok ten zaskarżył w całości na korzyść oskarżonego oskarżyciel publiczny, zarzucając obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 278 § 3 kk poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie wskazania w pkt I sentencji wyroku, że zarzucany oskarżonemu czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk stanowi wypadek mniejszej wagi określony w art. 278 § 3 kk, co stanowiło przesłankę do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego.

W oparciu o powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w pkt I wyroku, że czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk przypisany oskarżonemu, stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 3 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna - jej uwzględnienie skutkowało zgodną z wnioskiem skarżącego zmianą zaskarżonego wyroku.

Zastrzeżeń sądu odwoławczego, podobnie, jak i prokuratora, nie budziła prawidłowość ustaleń faktycznych. Sąd meriti słusznie uznał też, że warunkowe umorzenie postępowania będzie środkiem reakcji karnej wystarczającym do wdrożenia dotychczas niekaranego oskarżonego do przestrzegania prawa.

Na tle generalnie prawidłowych rozstrzygnięć sąd odwoławczy dostrzegł jednak potrzebę konwalidowania w zaskarżonym wyroku uchybienia, wskazanego przez oskarżyciela publicznego, zauważonego też na etapie sporządzania uzasadnienia przez sam sąd orzekający. Mimo, że analiza ustalonych okoliczności zdarzenia przez pryzmat przesłanek z art. 115 § 2 kk rzeczywiście jednoznacznie wskazywała, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, polegającego na usiłowaniu kradzieży mienia o wartości nieznacznie przekraczającej wartość umożliwiającą uznanie go za przestępstwo, nie tylko nie był znaczny, ale w istocie na tyle niewielki, że uzasadniał traktowanie go jako wypadku mniejszej wagi z art. 278 § 3 kk, sąd orzekający faktycznie nie dał temu wyrazu w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego M. P.. Powyższe uchybienie miało tym bardziej istotne znaczenie, że w realiach sprawy (brak podstaw do przyjęcia, że spełnione zostały warunki z art. 66 § 3 kk) dopiero stwierdzenie, że czyn, którego dopuścił się oskarżony (w typie podstawowym zagrożony karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata) stanowił wypadek mniejszej wagi, umożliwiało skorzystanie wobec niego ze środka probacyjnego przewidzianego w art. 66 kk.

Z pisemnych motywów orzeczenia wynikało, że sąd I instancji nie miał wątpliwości, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był niższy niż w wypadku typowego występku z art. 278 kk i uzasadniał uznanie go za wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 3 kk, a jedynie przez przeoczenie nie dokonał odpowiedniej korekty kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w stosunku do ustaleń aktu oskarżenia (k. 54). Uchybienie to, jako dotyczące merytorycznych elementów orzeczenia, nie miało jednak charakteru oczywistej omyłki w rozumieniu art. 105 kpk i wymagało skorygowania w postępowaniu odwoławczym.

Mając na uwadze powyższe, sąd odwoławczy dokonał odpowiedniej zmiany zaskarżonego wyroku poprzez ustalenie, że czyn oskarżonego stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 3 kk. Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiały za tym względy słuszności, gdyż to nie jego postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.